

Però aquestes possibles i hipotètiques causes, d'arrel bàsicament econòmiques, tot i essent perfectament versemblants, no semblen lligar amb allò que ens diuen els documents (en els quals sembla que cal destriar dos tipus de fets: l'estrictament senyorial i el plet «de mala digestió ⁽¹⁷⁾» entre Reus i Tarragona).

És possible suposar que els representants del cambrer possessin trabes a aquest pretés «superior domini» de l'arquebisbe, i que per això aquest intentés de lliurar-se d'aquests procuradors molestos assumint la titularitat efectiva de la vila?

Es podrien cercar encara d'altres hipòtesis, però preferim ara deixar sentades dues preguntes –que també han de quedar, per ara, sense resposta– que, de contestar-les probablement ens ho aclaririen gairebé tot:

- Per què hi havia ciutadans de Tarragona «enemics mortals» dels veïns de Reus?
- Quin va ser, en realitat, el paper jugat per Quim d'Anglesola, l'home que era a Reus procurador del cambrer i a la Selva del Camp procurador del paborde ⁽¹⁸⁾? En les dues viles hi va haver enrenou per causa del senyoriu. Sabem que aquest procurador no anà a Avinyó, com sembla que li correspondria; sinó tot el contrari, car quan fra Sanç marxava vers Avinyó, sembla que ell era prop de la Selva del Camp o bé de l'Albiol, car segons diu el mateix arquebisbe «intenta entrometre's al castell de la vila de la Selva e al de l'Albiol, e establir e guarnir los hòmens armats de vitualles e altres coses necessàries per a la guerra que's proposa fer e moure contra la ciutat de Tarragona...» ⁽¹⁹⁾.

Evidentment, les causes que portaren els reusencs i al tarragonins a uns fets tan desgraciats, no poden tenir una sola arrel, sinó que aquesta ha de ser múltiple, malgrat que, avui per avui, no les podem definir satisfactòriament.

17. Definició donada per BLANC al plet entre Reus i Tarragona.

18. El paborde era en aquest moment, igual que el cambrer, un cardenal de la Curia avinyonesa. El procurador del paborde, a arrel dels conflictes, va ser remogut del seu càrrec. El va succeir, segons diu FORT (op. cit. p. 65), el canonge Jaume Guiu, el qual morí assassinat a l'any següent, el 1350.

19. Lletre de l'arquebisbe al batlle de la Selva del Camp, publicada íntegrament per FORT (op. cit. p. 268).